

Sjey svartir minuttir fyri H71

Hondbóltur: Útvísingin, sum Hans Gudmundsson fekk, tá sjey minuttir vóru eftir av dystinum, var avgerandi fyri endaliga úrslitið

Neistin-H71
31-26 (16-15)

SVEINUR TRONDARSON

Neistin og H71 hittist í hollini á Hási sunnudagin. Undan dystinum var Neistin á fimtaplássi og tá vóru teir eisini eftir dystin, líka mikið um teir vunu hann ella taptu. Men munurin upp til H71 var bara eitt stig, um teir vunu og tá merkir í grundini, at Neistin kann um alt gongur teinum eftir víld enda omanfyri hoyvíkingarnar í stigatalvuni, tá avtornar.

Óg táð er nakað, sum bendir á tað borðið, at Neistin í framtíðini ikki fer at vera so lættur at sýfta, sum hann hevur verið fyrr.

Líðið hevur fingið eina størri breidd síðani Heini Joensen kom, og tá tyktist sera trupult hjá hoyvíkingum at seta honum forðingar fyri og í sama sambandi er vert at hava í huga, at Neistin hevur vunnið á øllum hinum liðunum í fyrstu deild. Ikki so galtið, men teir hava kortini tapt ov nógv dystir til at kunna liggja heilt fremst.

Tó skal tað sigast beinavegin, at dysturin sunnudagin varð avgjórður við eini burturvísing. Eingin ivi um tað. Tá sjey minuttir vóru eftir av dystinum var Hans Gudmundsson burturvístur fyri at hava tikið júst Heina Joensen, og tann burturvísingin hevði við sær, at Neistin, við at halda stórspælaran hjá H71 henda dagin, Finnur Hansson, úti av spælinum, púra oyðilegði spæl hoyvíkinga.

Um útvísingina er tað at

siga, at hon var púra røtt. Har var eingin ivi um, at Hans tók í armin, og tað sá heldur ikki út til at hann var ósamdur. Hann mótmælti í hvussu er ikki avgerðini og fór av vøllinum, sum tað somir seg góðum ítróttamanni. Hann tók nevnliga í hondina á Heina og bæð hann um umbering.

Gekkt javnt á

Tað var annars ilt at taka dagar ímillum hvat av liðunum var tað betra í fyrsta hálvleiki.

Spælið gekk aftur og fram við nógv størri ferð enn leikararinn megnaðu at fylgja við í, og tað hevði við sær nógv var feilir. Hetta gjørdi sít til, at dysturin, til tíðir, var ótrúliga røtutur.

Einu lötuna vóru tað hoyvíkingarnir, sum høvdu munin, eina aðra löt vóru tað Neistamenn. So vendi aftur og tá tiggju minuttir vóru eftir av fyrsta hálvleiki sá út til at hoyvíkingarnir høvdu funnið steivið. Teir vóru tá frammanfyri við einum máli, men tað hjálpti kortini ikki so nógv, tí stutt eftir svaraði Neistin aftur og áðrenn hoyvíkingarnir vistu av tí, var Neistin farin fram-
maftur.

Eftir tað royndu hoyvíkingar at trýsta Neistan, men alt til onga nyttu. Teir komu ikki nógv tætt upp til at kunna fáa mál, og tiskil fór Neistin til hálvleiks við leiðsluni 16-15.

Sama skil í øðrum hálvleiki

Tá liðini komu útaftur á vøllin eftir hálvleikssteigin var væntandi, at hoyvíkingar fóru at gera nógv meira

Hans Thomassen vísir navnanum Hans Gudmundssyni (20) av vøllinum, eftir at hesin óregluliga hevur steigað Heina Joensen (8). Hetta fekk avgerandi týðning fyri endaliga úrslitið av dystinum, sum Neistin vann 31-26
Mynd: Álvur Haraldsen

um seg enn teir gjørdi í fyrsta hálvleiki.

Neistin hevði gjørt av at mansverja Hans Gudmundsson, so hann sóu vit sera lítið til í hesum dystinum. Kortini hevur tað nógv at siga, at hann er á vøllinum, tí hann bindur ein mann, og gevur harvið øðrum tað neyðuga plássið. Hesum plássi dugdi Finnur Hansson sera væl, at gera sær dælt av og hann fekk eisini heili tiggju bóltar afturum Boga Henriksen í Neista-málinum.

Hoyvíkingar gjørdi eina taktiska broyting í seinna hálvleiki fyri at steiga spæl-

inum hjá Neistanum. Teir settu ein mann út av mansverja Trónd og tað tyktist verða júst tað, sum skuldi til fyri at steiga uppspælinum hjá Neistanum.

Tróndur hevði saman við Heina verið ein týðandi partur av uppspæli Neistans og eftir at hann varð mansvartur, kom stígur í uppspælið.

Bólturin koyrdi fleiri ferðir framman fyri verjuna hjá hoyvíkingum, men tað kom sjáldan nakað skilagott burturúr. Tað var ikki fyrr enn Heini tók sakina í egnar hendur, at hol kom á, og tað var ikki so sjáldan, at tað

mátti til. Av teimum fimtan málunum, sum Neistin fekk í seinna hálvleiki fekk Heini ikki færri enn tiggju.

Burturvísingin

Sum nevnt frammanfyri fekk burturvísingin sera stóran fyri endaliga úrslitið. Neistin hevði bóltin og royndi at koma ígjøgnum uttan at tað eydnaðist. Heini fekk bóltin og fann eitt hol í verjuni beint har, sum venjarin hjá hoyvíkingum stóð, og hann smeyg sær ígjøgnum. Hans var ov seinur á sjóvarfallinum og fekk ikki fatar á arminum á Heina fyrr enn hann var farin fram við, og tað kostaði. Hann fekk reyða kortið og H71 ein dyggan frammaná.

Stoðan var tá 24-24 og við brotskastinum beint eftir kom Neistin framum 25-24.

Hoyvíkingar javnaðu, men nú var nógv lættari hjá Neistanum at byrgja fyri spælinum hjá hoyvíkingum. Finnur Hansson varð mansvartur og við tí reykt seinasti trumfurin hjá hoyvíkingum. Spælið datt púra sundur og Neistin streyk frá teimum.

Eftir lítli löt vóru teir frammanfyri 29-25 og dysturin var avgjórður.

Endaliga úrslitið gjørdist 31-26 til Neistan, men sigurin var størri enn munurin var á liðunum.

Avbera gott málmannspæl

Frammanfyri er nevnt, at spælið til tíðir var sera røtut. Men tað var nú ikki tað einasta sermerkið fyri henda dystin. Eitt annað var eisini, og tað var meira positivt.

Tað vóru teir báðir málmenningar. Bogi Henriksen í Neistamálinum og Jens Skipagota í H71-málinum. Teir stóðu báðir ein góðan dyst við nógvum framúr góðum bjargingum. Tó var tað Bogi, sum var størri hetjan henda dagin, tí hansara stóra arbeiði aftanfyri verjuna gjørdi, at Neistin alla tíðina var við í dystinum. Millum annað hevði hann fleiri góðar dupult-bjargingar.

Stuttligt at síggja so gott málmannspæl.

Rós til dómarrarnar

Nú er tað so, at eygni, sum síggja ein slíkan dyst, ikki altíð síggja alt á sama hátt, men sum heild var dómingin góð. Teir báðir Hanus Kúrberg og Hans Thomassen komu væl frá uppgávinum og tað eru tey fægstu sum munnu verða ósámd í útvísingini av Hans Gudmundssyni.

Tað er tó ein útvísing, sum eigur at verða drigin fram, sum eitt gott dømi.

Í endanum av dystinum vóru hoyvíkingar illa fyri. Teir vóru orkumlaðir av skeivu gongdini og hetta hevði við sær, at ein av leikarunum tók í so rívan til. Hann rópti ikki eftir nokrum øðrum enn sær sjálvum, men dómarrin vísti honum av vøllinum fyri at vera ein váralig fyrimynd fyri teir ungu áskoðararnar, sum í hollini vóru henda dagin!

Hetta var skilgætt avgerð, hóast hon ikki hevði nakað við spælið at gera sum so, men tað eigur at minna leikarar á, at slíkur atburður ikki somir seg.

Svenning W. Hansen er sloppin ígjøgnum H71-verjuna

Mynd: Álvur Haraldsen